

Byla T-120/04

Peróxidos Orgánicos, SA prieš Europos Bendrijų Komisiją

„Konkurencija — Karteliai — Organiniai peroksidai — Baudos — EB 81 straipsnis —
Reglamentas (EEB) Nr. 2988/74 — Senaties terminai — Pažeidimo trukmė —
Įrodinėjimo naštos padalijimas — Vienodas požiūris“

2006 m. lapkričio 16 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija)
sprendimas II - 4446

Sprendimo santrauka

1. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Komisijos galios
(Tarybos reglamento Nr. 2988/74 1 straipsnio 1 dalis)*
2. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Senaties terminas atlikti tyrimą — Atskaitos
taškas
(Tarybos reglamento Nr. 2988/74 1 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 straipsnis bei
2 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys)*
3. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Pažeidimą konstatuojantis Komisijos
sprendimas
(EB 81 straipsnio 1 dalis)*

4. *Konkurencija — Karteliai — Įmonės dalyvavimas antikonkurencinėje iniciatyvoje*
5. *Konkurencija — Administracinė procedūra — Pažeidimą konstatuojantis Komisijos sprendimas*
(Komisijos pranešimas 96/C 207/04)
6. *Konkurencija — Baudos — Įvertinimas atsižvelgiant į įmonės individualų elgesį*
(EB 81 straipsnio 1 dalis)

1. Pažeidimą konstatuojantis sprendimas nėra nuobauda Reglamento Nr. 2988/74 dėl teisinių procedūrų ir sankcijų, taikomų pagal taisykles dėl konkurencijos, taikymo terminų 1 straipsnio 1 dalies prasme, todėl šioje nuostatoje numatyti taikymo terminai jam nėra taikomi. Todėl termino Komisijai skirti baudą pasibaigimas negali turėti įtakos numanomai jos teisei pripažinti pažeidimo buvimą. Vis dėlto šios numanomos teisės priimti pažeidimą konstatuojantį sprendimą įgyvendinimas suėjus senaties terminui yra įmanomas, jei Komisija įrodo teisėtą interesą pripažinti pažeidimo buvimą.

sankcijų, taikomų pagal taisykles dėl konkurencijos, taikymo terminų 1 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2 dalį tęstinio ar pasikartojančio pažeidimo atveju reikia, kad praeitų penkeri metai nuo pažeidimo nutraukimo dienos tam, kad Komisijos teisė skirti baudas būtų pasibaigusi. Tačiau pagal minėto reglamento 2 straipsnio 1 dalį bet kuris Komisijos veiksmas vykdant išankstinį pažeidimo tyrimą, pavyzdžiui, prašymai pateikti informaciją raštu, gali nutraukti šio termino skaičiavimą, ir šis nutraukimas įsigalioja nuo tokio prašymo pateikimo adresatui, o pagal šio reglamento 2 straipsnio 3 dalį terminas nuo šios datos vėl pradedamas skaičiuoti iš naujo.

(žr. 18 punktą)

2. Dėl senaties terminų pagal Reglamento Nr. 2988/74 dėl teisinių procedūrų ir

Šiuo klausimu senaties termino skaičiavimo nutraukimas pagal Reglamento

Nr. 2988/74 2 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, kurį lėmė prašymo pateikti informaciją išsiuntimas įmonėms, dalyvavusioms kartelio daliniame susitarime, pagal to paties reglamento 2 straipsnio 2 dalį galioja taip pat ir kitai įmonei, kaip dalinio susitarimo dalyvei, net jei ji nėra minėto prašymo adresatė.

misija turi remtis bent įrodymais dėl faktinių aplinkybių, pakankamai artimų laiko atžvilgiu, kurie leistų pagrįstai manyti, kad pažeidimas nepertraukiamai tęsėsi tarp dviejų konkrečių datų.

(žr. 46, 47 punktus)

3. Šalis ar valdžios institucija, tvirtinanti, kad esama konkurencijos taisyklių pažeidimo, privalo tai įrodyti, o įmonė, apkaltinta pažeidimu ir norėdama apsiginti, turi įrodyti, kad tokios gynybos taikymo sąlygos tenkinamos, o tada valdžios institucija turės remtis kitais įrodymais.

Dėl pažeidimo trukmės pažymėtina, kad tai yra vienas iš elementų, kuriuos apima pažeidimo sąvoka EB 81 straipsnio 1 dalies prasme ir kurį iš esmės turi įrodyti Komisija. Šiuo klausimu teismų praktika reikalauja, kad nesant įrodymų, tiesiogiai pagrindžiančių pažeidimo trukmę, Ko-

Pagrindinio principo, kad Komisija turi įrodyti visus pažeidimą sudarančius elementus, įskaitant ir jo trukmę, kurie gali turėti įtakos galutinėms išvadoms apie pažeidimo sunkumą, nepaneigia tai, kad atitinkama įmonė rėmėsi gynybos argumentu dėl senaties, kurį įrodyti iš esmės turi ji pati. Iš tikrųjų nors šis gynybos argumentas nėra susijęs su pažeidimo konstatavimu, yra akivaizdu, kad norint remtis tokiu argumentu reikia įrodyti pažeidimo trukmę ir pabaigą. Tačiau vien tik šios aplinkybės negali pateisinti tokių faktų įrodinėjimo pareigos perkėlimo atitinkamai įmonei. Pirma, pažeidimo trukmė, kuri reiškia, kad turi būti žinoma jo pabaigos data, yra vienas iš pagrindinių pažeidimo elementų, kurį įrodyti turi Komisija, net jei šie elementai yra ginčijami nurodant gynybos argumentą dėl senaties. Antra, tokią išvadą pagrindžia tai, kad Komisijos atliekamų teisinių procedūrų senaties nesuėjimas pagal Reglamentą

Nr. 2988/74 dėl teisinių procedūrų ir sankcijų, taikomų pagal taisykles dėl konkurencijos, taikymo terminų, yra objektyvus teisinis kriterijus, kylantis iš teisinio saugumo principo, kurį patvirtina minėto reglamento antra konstatuojamoji dalis, ir todėl yra sprendimo skirti nuobaudą galiojimo sąlyga. Iš tikrųjų Komisija turi jos laikytis, net jei atitinkama įmonė nenurodo gynybos argumento šiuo klausimu.

ir neleidžia jo atskleisti, ir todėl toks tylus pritarimas gali būti laikomas bendrininkavimu ar pasyviu dalyvavimu darant pažeidimą.

(žr. 68 punktą)

Šis įrodinėjimo naštos padalijimas vis dėlto gali keistis, jei vienos iš šalių nurodytos faktinės aplinkybės gali įpareigoti kitą šalį pateikti paaiškinimus ar pateisinimus – to nepadarius gali būti nuspręsta, kad įrodymai buvo pateikti.

(žr. 50–53 punktus)

4. Įmonės viešas neatsiribojimas nuo anti-konkurencinės iniciatyvos, kurioje ji dalyvavo, arba nepranešimas apie ją administracinės valdžios institucijoms sudaro palankias sąlygas pažeidimui tęsti

5. Nors iš esmės gali būti tam tikras nepasitikėjimas pagrindinių neteisėto kartelio dalyvių savanoriškais pareiškimais, atsižvelgiant į tai, kad šie dalyviai gali stengtis sumažinti savo įtaką pažeidimui ir padidinti kitų įtaką, vis dėlto tvirtinimas, jog minėti pareiškimai nėra patikimi, nes jie buvo padaryti siekiant, kad būtų pritaikytas pranešimas dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais, ir kadangi šių pareiškimų autoriai buvo suinteresuoti šiuo klausimu pateikti įrodymų prieš kitus kartelio dalyvius, neatitinka pranešime dėl bendradarbiavimo numatytos procedūros logikos. Iš tikrųjų prašymas taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo, siekiant, kad būtų sumažinta bauda, nebūtinai skatina pateikti iškreiptus įrodymus apie kitus nagrinėjamo kartelio dalyvius. Be to, bet

koks mėginimas suklaidinti Komisiją gali sukelti abejonių dėl bendrovės nuoširdumo ir bendradarbiavimo nesąlygiškumo, o tai savo ruožtu gali turėti įtakos bendrovės galimybei visiškai pasinaudoti pranešimo dėl bendradarbiavimo nuolaidomis.

(žr. 70 punktą)

6. Vienodo požiūrio principo turi būti laikomasi derinant tai su teisėtumo principu, pagal kurį niekas negali savo naudai remtis neteisėtumu kito naudai. Iš tikrųjų galimas neteisėtumas kitos įmonės, kuri nėra šalis šiame procese, naudai neleidžia Bendrijos teismui kon-

statuoti diskriminacijos ir neteisėtumo jo sprendžiamoje byloje dalyvaujančios įmonės atžvilgiu. Toks požiūris reikėtų, kad reikia taikyti „vienodo požiūrio esant neteisėtumui“ principą, ir, pavyzdžiui, įpareigotų Komisiją neatsižvelgti į įrodymus, kuriais remdamasi ji gali sankcionuoti pažeidimą padariusią įmonę tik dėl to, kad kita įmonė, buvusi galbūt panašioje padėtyje, neteisėtai išvengė tokios nuobaudos. Be to, kai įmonė savo elgesiu pažeidžia EB 81 straipsnio 1 dalį, ji negali išvengti bausmės dėl to, kad kitiems ūkio subjektams nebuvo paskirta bauda, nes nebuvo kreiptasi į Bendrijos teismą dėl pastarųjų situacijos.

(žr. 77 punktą)